

[Brorsen.]

Forhold at gøre, og derfor finder jeg den paagældende Udtalelse fra den højtærede Landbrugsminister fuldkommen umotiveret.

Henning Hasle: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte, da han for nylig havde Ordet, den Kompensationsordning, der er vedtaget for Landbrugets Vedkommende. Jeg vil gerne sige, at mit Parti med Tilfredshed er blevet klar over, at det er Regeringens Hensigt snarest at afsende en Delegation til England for paa ny at optage Forhandlingerne derovre. Det har jo for os, og jeg tror ogsaa for Regeringen, hele Tiden været en Forudsætning, at denne midlertidige Ordning havde den Hovedbetydning, at den skaffede et Pusterum til at føre nye Forhandlinger i England, og at den yderligere havde den Betydning at understrege, at nu maatte det staa klart for enhver, at Kronekursen i Danmark maatte opretholdes. Det er derfor med Tilfredshed, vi har modtaget Meddelelsen om, at denne Delegation nu skal af Sted. Det er en overordentlig vanskelig og betydningsfuld Opgave, Delegationen faar, og alle her i Landet vil ønske den det bedst mulige Resultat.

Der har i Venstrepressen været opstillet forskellige Teorier, og der har været drøftet forskellige Muligheder i Anledning af, at denne Overenskomst var sluttet mellem de tre Partier. Jeg vil hertil sige, at man maa kunne forstaa, at det i Virkeligheden maatte gaa, som det gik: Naar Venstre stod paa det Standpunkt, at der ikke fandtes andet Helsemiddel i Dag end at nedsætte Kronen, saa Sterling kom i 22,40, kunde der jo ikke blive noget Samarbejde mellem dette Parti og de andre Partier, der havde en anden Opfattelse paa dette Omraade. Naar derfor Regeringen vilde acceptere de Principper for en Kompensation, som vi paa et meget tidligt Tidspunkt havde gjort gældende, nemlig en Kompensation over Smør, Flæsk og Æg, ja, saa var det naturligt, at der blev en Aftale mellem disse Partier. Mere kan der imidlertid heller ikke lægges deri. Denne Aftale har ikke nogen Brod mod Venstre, tværtimod, vor Opfattelse er, at paa de Omraader, hvor det er muligt — og det bør være mange — bør der være Samarbejde mellem alle betydende politiske Partier paa Rigsdagen, ogsaa med Venstre.

Den højtærede Handelsminister besvarede en Række af de Spørgsmaal, jeg rettede til ham, da jeg første Gang havde Ordet, ikke under Finanslovens Behandling, men

da han forelagde Valutaloven her i Tinget for kort Tid siden. Det kan nu være lige meget, hvor han har gjort det, men en Mulighed for mig til at svare ham foreligger jo nu.

Hvad Guldbeholdningen angaar, saa tilføjede den højtærede Minister — og det samme gælder det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch — efter min Opfattelse denne en overdreven Betydning for Landets Kreditmuligheder. Jeg skal nu ikke opholde mig meget derved, men kun fastslaa, at Kvintessensen af, hvad den højtærede Handelsminister sagde om dette Forhold, var, at Guldbeholdningens Funktion som Betalingsreserve — og det erkender jo da den højtærede Handelsminister, at en saadan Funktion har den trods alt — bør begrænses til Kapitalbevægelsen og først i yderste Øjeblik benyttes til Varer. Dette er naturligvis et Synspunkt, der lader sig høre. Men Sagen er jo, at det, der er sket i Øjeblikket, nemlig derved at vor Kredit er blevet ophævet, at vi ikke længere har den sædvanlige Kredit paa 1—3 Maaneder, er i Virkeligheden en Kapitalbevægelse.

Naar denne Kredit falder væk og vi begynder at betale kontant, er det i Virkeligheden Afbetaling paa udenlandsk Gæld, altsaa en Kapitalbevægelse. Jeg forstaa derfor ikke, at den højtærede Handelsminister og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch er saa forbavsede over, at man kunde faa den Idé, at noget af Guldbeholdningen skulde anvendes til at sætte ind i Situationen.

Den højtærede Handelsminister citerede bl. a. en Udtalelse af afføde Schovelin. Nu kan jeg ikke se, at den havde ret megen Forbindelse med Spørgsmaalet, idet det, Schovelin omtalte ved den paagældende Lejlighed, ikke var Spørgsmaalet om Gulddækning, men om Guldindløselighed, og jeg kan ikke tænke mig, at Handelsministeren i Øjeblikket omgaas med Planer om at genindføre Guldindløselighed; det tror jeg i hvert Fald Ministeren vilde komme meget daarligt fra.

Jeg havde dernæst bedt Ministeren give en fuldstændig Redegørelse for vor Valutasituation. I den Anledning havde jeg specielt peget paa det Laan, som blev optaget i Sverige i November Maaned 1938. Ministeren svarede hertil, at Nationalbanken paa Forespørgsel havde svaret, at Laanets Provenu er blevet anvendt til udenlandske Betalinger og saaledes ikke længere udgør nogen Valutareserve. Ja, det er naturligvis et Svar, men det er ikke noget ud-